

(10)

ČUVARI ZLATNIH JABUKA

Nije to mogao biti samo rat – što je to oprano a nije novac? I otmica i ljubavna romanca su mogli biti (poema), i rat je mogao biti (borba za nadzor i kontrolu plovidbenih putova), ali duboko pod tom krinkom moralo se kriti nešto sasvim drugo, nešto što će ugasiti svjetla pozornice narednih nekoliko stoljeća. Nema niti jednog rata u kojem pobjednik nije prisvojio i znanje gubitnika. Tom razdoblju idealno će doći grčko „mračno doba“ za koje vrijeme će Grci detaljno „snimiti“ Sredozemlje i kolonizirati ono od feničke nezaposjednutosti. Istodobno, geomorfološka formacija obale od Trojanskog rata naovamo neće se mijenjati. Ili, ono što desilo, porast mora, i slično, neće utjecati na naše mišljenje – što je to oprano, a nije novac!

Grčki Savez kreće na Troju, takav rat ne može se voditi bez posljedica po globalni Mediteran, a poeme se ionako pišu stoljećima kasnije. Ono što se dogodilo na istoku, svoj eho naći će na zapadu. Homer je slijepac, katarakte sljepilo, što je to s našom civilizacijom? Što mi to ne vidimo? Je li riječ o činjenici da je iz *trojanske* eponimske matrice i iz njene matične *plejadske stanice* izašao aktualni meridijan? Ako jest onda je i naša točka **T**, ninsko-ljubačkog bazena dio cjelovitosti trojanskog mita koji se mora poštivati. Iz nje, naime, ortogonala vodi u feničku *Uticu*.¹ Talijansku jadransku obalu siječe u zoni grada **Atri**² te mjesta Scerne, Pineto i Torre di Cerrano, gdje nalazimo i crkvu Sv. Obitelji Nazareta i toranj nekoć dijelom rimske luke Atrija, posvećen boginji plodnosti Cerreri ili Ceres. Na našoj obali na toj je paraleli grad **Dubrovnik** (42°39' N), a još je ljepše vidjeti da je to preciznih 4° njihove međudistance (14°04' E / 18°04' E). Sve upućuje na obrazac poznat dosad kao „topografska matrica kroz povijest i sadašnjost“, ako potonja uopće postoji. Jer, dodamo li samo 1' N, kao jedan hip ili otkucaj srca (rt Kantafig, križ zaljeva Mokošice i luke Gruž), i permutiramo paralelu Dubrovnika u 40°42' N, istom smo u sferi horizontalne osi matrice Plejada (*Bolbe*). Matematičari tu moraju tražiti sebe!

Stidia, Alžir

¹ Datiranje osnutka grada majka je kontroverzi. Po različitim klasičnim autorima seže oko 1100. pr. Kr. Arheološke evidencije sugeriraju ne prije 8. st. pr. Kr.

² Nije sigurno, kao što **neki tvrde**, da su Iliri, koji su došli iz Dalmacije tijekom migracija (između 10. i 9. st. pr. Kr.), dali gradu svoje ime, čiji je najstariji oblik, *Hatria*, i može potjecati od Hatrana ili Hadrana, ilirskog božanstva – Sicala.

Stoga, pitanje za „milijun“: kada je mogla biti izvršena implementacija matrice Plejada u realni sredozemni prostor – prije ili nakon Trojanskog rata? U prethodnim radovima (8-9) osvrnuli smo se na utjecaj geografske širine Troje, i događaja vezanih uz sami rat, spram rješenja pitanja španjolske crte obale i nultog meridijana Greenwicha. Sjetili smo se i **Sinona** – „devetoga“ ili *Nonusa*, pa smo izvukli iz „maca“ **meridijan 9° E** i među prvim lukama Sardinije luku *Nora*. Rješavali smo pitanje iberijskog sjecišta i vidjeli geografske učinke. Neupitno, Troja sa svojom eponimskom matricom vrši primarni utjecaj na onomadno geografsko-topografsko stanje kao što je to i njegovo replicirano stanje danas. Po osobnom sudu, i onomu što vidim, ne smijemo odbaciti doba koje je prethodilo Trojanskom ratu, kao pokretaču globalnih trusnih sredozemnih promjena. Neolit i *Bronca* već su dovršili svoju infrastrukturu.

To će definitivno potvrditi prolazak nultog meridijana alžirskom obalom. Tu će se sve rasplesiti. Je li ova fotografija snimljena u mjestu Stidia u Alžiru „starija“ najmanje 3200 godina? Dokazat ćemo da jest, i to upravo postupkom koji vodi u samo srce neshvaćanja i odbacivanja matrice primordijala. Naime, dogodit će se nešto što će ponajprije mene osobno primiti za ruku i odvesti me potom k zapadu, Ocu i Majci (Atlas, Pleione) Plejada. Prevalentni utjecaj 7 Sestara kružnice na neki način je dosad izolirao baš te dvije roditeljske zvijezde zapadnog dijela (*westwerk*).

Teoretsko polazište: matrica Plejada nije implementirana u realni geografski prostor tijekom 19. stoljeća, tj. nakon Međunarodne Konferencije u Washingtonu (1884.). Nulti meridijan po Greenwichu instaliran je ne spram paralele pozicije Troje već sjećanja na Troju kao kolosa mita u svojoj ukupnosti, uključujući i demisiju Trojanaca diljem Sredozemnog mora i kontinentalne Europe.

Plejade – putovnica za Washington

Bio je **1. 7.** jutarnja kava, konobar i ja sami, on iz Miljevaca, majka djevojačko **PLEADIN**... iz Pakova sela, a ono na Mariji Bistrici... mjesto rođenja žene najboljeg mi, nažalost, p. prijatelja.

Sedam godina sam tu, zašto danas? Vrtim u glavi sve moguće filmove, sjetim se implementacije Rotonde i triju zvijezda Pleione kružnice Lourdesa,... već sam pisao, pa krenem ponovno: prvo ukazanje po Bernardici **Soubirous (SUBARU – Plejade)**, rođena **7. 1. 1844.** ...Washingtonska konferencija **1884.** ...Lourdes 3' W od Greenwicha, elevacija **420 m...** **11:24**, stiže prvi *e-mail* uopće, Barcelona...

Tako je počelo. „Kanal“ je otvoren, ukazanje je vjerojatno realna kategorija, premda objektivno znanstveno nikad razjašnjen fenomen ulaza i primanja „informacija“ čemu zacijelo posvećenost stoji u temelju problema. Tri kule i šest brda (katarakti) grba Lourdesa, meni sve govore.³ Prvo ukazanje desilo se **11. 2. 1858.** Meridijan 11°05' E prolazi polazištem primordijalne simetrale, Salakta ili *Selecta* (na paraleli je polazišta simetrale Ošlja, Latakija – Jungfrau) je na **11°02'37" E**. S druge strane, IV. katarakta nalazi se na **18°55' N**, a kolera od koje obolijeva Bernardica javlja se **1854.** Možda su to sve slučajnosti, no ako je to

³ Vidi: Razvoj projekcije izazvan trajektorijalnim opsegom, Nova svetišta i zlatni rez; doktorska disertacija – *Karta Leopardi. Vrhunac loretske historiografije*, 232-242 (Lourdes, 235-236).

informacija, kako ju i sam akumuliram, mogao bi to biti put do Washingtona. Trajat će cijeli dan, 1. srpnja.

- $18.54 : 2 = 9,27$ (konstrukt Plejade), a $15 \times 0.618 =$ upravo **9,27** ($15,5 \times 0.618 = 9,579$)

Uskoro će se **9,27** pokazati kapitalnim.

„Wash“, „washing“ – premda u mnogim sinonimskim značenjima, ipak prevladava „pranje“ i voda. Pa što se to *pralo* ili *opralo*? George Washington je geometar, njegovo ime može biti u korijenu grada, ali što je onda u korijenu imena prvog predsjednika? Grad je utemeljen u srpnju – **1. 7.** 1790. počinje zasjedanje Kongresa, **9. 7. 1790.** Kongres je donio *Residence Act* (Zakon o boravku) koji je odobrio stvaranje nacionalnog glavnog grada na rijeci Potomac. Točnu lokaciju bi trebao izabrati predsjednik George Washington, koji je potpisao Zakon 16. srpnja. Osnovan od zemlje koju su donirale države Maryland i Virginia, početni oblik savezne četvrti bio je trg veličine 10 milja (16 km) sa svake strane, ukupno 100 kvadratnih milja (**259** km²). Oba roditelja Oca nacije (22. 2. 1732. – 14. 12. 1799.)⁴ su engleskog podrijetla (majka Mary Ball, rođena 1708.).⁵

Rijeka Potomac izvire na **39°11'43"** N i **79°29'28"** W. Zanimljivo, paralela približno meridijanu izvora rijeke Takazze, *plejadski* meridijan. Ušće pak na još čudnovatijih **37°59'57"** N. Na rijeci su Mala i Velika katarakta. Little Falls na **38°56'00"** N i **77°07'05"** W, Greath Falls na **38°59'51"** N i **77°15'09"** W. Oko **1° W** (**78° W** – kut Sterope) meridijan prolazi dolinom Shenandoah, gdje je George Washington bio uposlen kao geometar.

Potomac, Great Falls

Idemo sad na sam grad, Washington D.C. Smješten je na **38°53'42.4"** N, što je, primjećujemo istom, u sekundu nevjerojatno preciznih **5° S** od Ošlja,⁶ te **77°02'10.9"** W. Elevacija **27** metara. **Capitol Hill** je **22.4"** južniji (**38°53'20"** N) te na **77°0'0"** W.

Odmah ćemo dati prijedlog u svojoj izvornosti:

- Atbara je na **33°58' E**

⁴ 22. 2. napustio sam Intenzivnu njegu Kardiokirurgije KBC-a Zagreb, u prosincu 1999. prvi put sam posjetio Loretsko svetište.

⁵ Otac (18. 7.), majka, primordijalna simetrala (27.81°). Otac Romantike preminuo 9. 7. '88.

⁶ Doista lijepo je vidjeti križ iz kojeg se jedna brojka preobrazi u drugu, konkretno, iz **38°53'** moguće je dobiti **42°53'** (**42**→**53** ili **1 ± 1**; iz **5**→**3**→**8**).

- permutacijom (prvi-četvrti, treći-drugi), što možemo svesti unutar granica šest katarakti, postizemo puni efekt geografske širine Capitol Hilla – 38°53' N

No, što je s geografskom dužinom, 77° W?

- $77^\circ \times 3 \times 0.618 = 18.174235464^\circ$
- geografska širina VI. katarakte je 16°17' N
- $7 + 7 = 14$
- $38^\circ 53' 20'' = 38.888888888888886^\circ$ (14 x 8 i 6) – 14-godišnja Bernardica u godini prvog ukazanja.

I sad se vraćamo na prethodni rad (9) i mjesto Specchia, na 18°17' E, meridijan koji prolazi kroz zračne luke Čilipi i Lecce. A paralela zračne luke Atbara je na **17°42'36'' N**? Ima li tu mjesta iznenađenju? Naravno da nema, prestali smo čuditi odavna! Airport Indira Gandhi New Delhija nalazi se na 77°05' E (Littl Falls), sam grad na 77°13' E (Great Falls). Drugim najvećim gradom Indije, Karačijem, prolazi meridijan 67°0' E. Njegovom pozicijom *upravlja* delta Inda.

- $38.888888888888886^\circ \times 0.618 = 24.03333333333^\circ$ (devet trojki) $\times 0.618 = 14.8526 \times 0.618$ (tri umnoška ZR-a) = 9.1789068
- *zlatni rez* broja **9** iznosi: $9 \times 1.618 = 14.562$ ($14.8526 - 14.562 = 0.2906$)
- trostruki umnožak *zlatnog reza* broja 9 daje rezultat 38.122209288, on pak koordinatu **38°07'20'' N**,⁷ dok je istodobno *zlatni rez* kuta $60^\circ = 37.08^\circ$ ($77^\circ - 17^\circ 44'$)
- $38.888888888888886^\circ - 38.122209288^\circ = 0.7666^\circ = 0^\circ 46' 00''$ ili „naših“ **0°02'00''**?
- El Grao, španjolska točka, je na **0°0'46.2'' E**?

Mislím – dakle, postojím! Neupitna je, pa mogli bismo kazati, i ekstravagantna koordiniranost cijelog sustava što navodi na pomisao – **gdje je zapravo „pravi“ nulti meridijan?** *Great Seal of the United States* sa 13 zvjezdica, a u prošlom radu, „Zakönitost trinaestog karaktera“, zvijezde *Ophiuchus*:

- $360^\circ + 2.307^\circ / 10 = 36.2307^\circ$ ili **36°13'50'' E (36°14')** = približna **pozicija Elektre**
- meridijan Sterope i Troje (**26°14' E**) 10° je udaljen od meridijana Elektre
- prevedeno na koordinate (31.780°), razlika kutova Sterope i Taygete iznosi **31°47'**

A što imamo ovdje, što izvodimo iz korijena **36°14'**? Mjesto gdje se sijeku meridijan i paralela iste numeričke vrijednosti **41°36' N** je krajnji jugoistok Crnog mora na ušću rijeke Coruh Nehri (Crna). Zapravo, bilježimo nevjerojatan podatak: riječ je ponovno o jednoj poziciji zračne luke, gruzijskog Batumija, grčke kolonije *Colchis* (argonautska Kolhida), čija naseobina egzistira od 13. do 1. st. pr. Kr. (42°0' N 42°0' E). Paralela 41°36' N očito nije slučajaj izbor, nastavlja se pružati feničkom kolonijom Bafra, zatim vrškom albanskog rta Rodonit, pa antičkim Sipontom u zaljevu Manfredonije.

Međutim, što je tu sukus svega? Ako od geografske dužine Capitol Hilla, 77°0' W, oduzmemo zbroj geografske dužine nultog meridijana Ferro i meridijana Ošlja, što je 35°24' E, dobijemo fascinantant rezultat – **41°36'**. A znamo da je Ferro na zapad, a Ošlje na istok, od Greenwicha!?

⁷ Na američkoj atlantskoj obali na 38°08'24.4'' N nalazi se Sugar Point, na 38°08' N pak Point No Point.

Toliko o brojkama, za one koji se žele baviti permutacijama. Više me zanima geografija. Što je u Sredozemlju na paraleli Capitol Hilla?

Prva informacija koju uočavam sve mi govori: najjužniji rtovi Sardinije: Spartivento (38°52'33" N), središnji Malfatano (38°53' N **8°48'** E), Teulada (38°52' N). Međutim, tu je i Isola del Toro (38°52' N **8°24'8.4"** E). Na što nas upućuju meridijani Malfatana i Otoka Bika? Meridijani Konferencije (1884.) ili milijunta koincidencija? Kako se taj vulkanski otok našao tu gdje treba biti? Zato je sve moguće! I ovdje će se nešto neobično dogoditi, osjećam!

Isola del Toro

Otok čini SCI⁸ pod nazivom **Isola del Toro**, posebno važan za prisutnost vrsta *Hyoseris taurina* i *Silene martinoli*, koje zajedno s otokom Vacca⁹ čine *locus classicus*. *Hyoseris* je rod cvjetnica u obiteljima maslačka, porijeklom iz mediteranske regije od Portugala do Palestine.

Dakle, što tu vidimo? Prevođenje jednog, astronomskog jezika, u drugi, zemaljski život vrste. Najbolji način da nešto „nestane“ i, memorirajući se samo u sebi, pojavi se u drugom obliku, „opere se“, suplementno, plemenito i očaravajuće, što nas nikada neće natjerati na razmišljanje. Otok Bika postao je najljepšim cvijetom Mediterana!

Stidia – putovnica za Plejade

Polovica je dana, ovo su tek informacije koje me tjeraju na posvećenost matrici. Ako smo na 36°14' E locirali približnu poziciju Elektre, što po njoj paraleli povezuje zvijezdu Alcyone, tvoreći *liniju-života*, a ona opet prolazi između Majke i Oca, Majke na strani Iberije (prolaz paralele Troje), Oca na strani Afrike (prolaz paralele Aqre, ili polazišta *Kadmove osi*), mora da tu ima zakonitosti njihove implementacije. U samom smo središtu centripetalne sile.

Mjesto **Stidia** na alžirskoj obali, kojim prolazi nulti meridijan Greenwicha (**35°50' N 0°0'9.6"** W), ime derivira iz stare fontane *Aïn Stidia*. Precizna koordinata 35°49'51.6" N, međutim, već upućuje na numeričku strukturu paralele sjevernog Londona 51°35' N (u tom slučaju *plejadskih* 49 katalizator je da bi se iz 50 prešlo u 51). Odnosno, tih **9.6"** je razlika po geografskoj širini između pozicije mjesta Stidia i točke na kojoj nulti meridijan prolazi obalu na točnih 35°50' N.

Analiza pozicije Stidia i utjecaj na geografiju Sredozemlja:

⁸ Mjesto interesa Zajednice ili mjesto od značaja za zajednicu (SIC – *Site of Community Importance*), je koncept definiran u Direktivi Zajednice br. 43 od 21. svibnja 1992, (92/43 / EEZ).

⁹ Maksimalna visina je 94 metra, na vrhu gdje se nalazi trigonometrijska točka.

- Nalazi se pod okriljem Mostaganema, nekoć punske *Murustage* i rimske *Cartennae* (35°55'52.1" N 0°05'21" W). To znači da je paralela Aqre, kao polazišta *Kadmove osi*, svega 1' N, što je pozicija rta Mostaganem. Opet vrhunska sinkronizacija, budući da je između paralele Troje i paralele Aqre točno 4° N razlike.
- Kao pandan Stidiji ponovno stoji Airport Lourdes (0°0'23" E). Meridijan Tower Bridge prolazi pozicijom Monastere de Marie-Immaculee, Reine du Rosaire (0°04' W, 43°06' N). Strašno bitno, na pravom mjestu imamo Bezgrješno začće. Uvalom Mostaganema taj će meridijan proći pošumljenim dinama Stidije kod rta Rouge (Crveni rt). Prokušane su to metode „pranja“ – pošumljavanje i podizanje brana.

Dakle, imamo čistu situaciju da bismo mogli prijeći na matricu i utjecaj kojeg vrše na afričkoj obali nulti meridijan Greenwicha spram para roditeljskih zvijezda Atlasa i Pleione. Prije svega, temeljna konstatacija od koje polazimo:

- Mjereno iz pozicije Stidije, kut između tih dviju zvijezda iznosi c. **26.0°**
- Isti postupak ponovljen iz španjolske pozicije El Grao daje kut c. **24.0°**
- Oba kuta zajedno su c. **50.0°**, ili u razlici oko 2.0° (na 50. minutu 35. stupnja N meridijan Greenwicha siječe obalu – Stidia)

Prevedeno na geografski jezik, 24. stupanj multiplicirano je dosad navođen kao karakterističan, između ostalog, s njim započinje i skala geografske širine Karte. *Leopardi*. Na 24° N na Nilu se nalazi otok *Philae* (hram Izide), naravno, pred ulazom u I. kataraktu *Siene*, danas Asuana, na **24°06' N**.

Dva stupnja sjevernije, u najsjevernijoj točki koljena Nila su Qina i Dendera (26°09' N), na najjužnijoj, 26°0' N je grad, s kojim se prvi put susrećem – **Hiw ili Hu** (32°17' E), u stara doba kapital 7. nome Gornjeg Egipta. U ptolemejskom dobu naziva se *Diospolis Parva* (Mali Zeus-Grad), u poređenju s Thebom, čije je ima *Diospolis Magna* (Veliki Zeus-Grad). Pokatkad znan i kao *Diospolis Superior* (Gornji Zeus-Grad) stajao je u klasično vrijeme kontra *Diospolis Inferiora* (Donji Zeus-Grad) u delti Nila, aktualni Tell al-Balamun (31°15'31" N 31°34'17" E), prvi put poznat kao *Smabehdet* (2400. pr. Kr.), lučki grad sa kompleksom hramova, sad udaljen u unutrašnjost delte od obale Sredozemnog mora.

Hiw je bio središte kulta božice **Bat** u egipatskoj mitologiji, no naprosto strši iz cijelog sustava ovakvog rasporeda i disperzije gradova duž toka Nila, a upućuje na *plejadski žig*, činjenica da je to boginja „**krava**“ prikazana u ljudskom licu s kravljim ušima i rogovima. Do vremena Srednjeg kraljevstva, njezin identitet i atributi bili su uključeni u božicu Hathor. Da nije riječ o slučajnosti dokaz je harmonija koja je započela s vrijednostima kutova roditeljskih zvijezda na nebu, tek poslije će se otjeloviti na zemlji. Utjecaj nultog meridijana na sredozemnu geografiju stoga je više nego ovisan o matričnom rasporedu vršenom putem implementacije Plejada.

Matematički, pak, kut 50° vuče na zvijezdu Sterope. Naime, po Nogićevu izračunu, njen je kut 78.07857412°, što daje razliku do 90° od 11.92142588°. Trostruki umnožak *zlatnog reza* tom kutu daje vrijednost 50.496880454° (3 x 1.618). Da bismo dobili precizno 50° razlika Sterope morala bi iznositi 11.8014516° ili u oduzimanju, 0,11997428° = 0°07'12". A upravo je približno toliko od 24° N (*Philae*) do I. katarakte (**24°06' N**), te od 26° N (Hiw) do Qina i Dendere. Je li to onda sam početak projekcije koji će se razviti globalno kao konsenzus zemlje i neba.

Ne znam kako to intuicija šalje naputke, ali poželio sam provjeriti udaljenost između Stidie i Ošlja – iznosi **20,5** cm. Potom jednaku dužinu nalazim horizontalno na primordijalnoj kružnici između meridijana najsjevernije točke Sredozemnog mora, Monfalcone, i meridijana prolaska kroz kružnicu pravca od Monfalcone do Jeruzalema, koji je paralelan s *visočkom* simetralom i već je odavna ucrtan. A zapravo je to geografska širina Kadmova **Tyra**, **33°16'24"** N. Inače, na meridijanu Monfalcone vrlo precizno se sijeku primordijalna simetrala i primordijalna *linija-života* Elektra – Alcyone. Komentar nije zacijelo potreban. Permutacija u **26°14'** uvodi nas u problematiku meridijana Troje.

Ali, još nisam kazao što je **vrhunac kompozicije**. Od paralele Tyra, po meridijanu Monfalcone, 20,5 cm sada mjerim na paraleli **Troyesa** sa *zlatnim rezom* na paraleli Ošlja (12,669 cm). Pravac Stidia – Ošlje stoji pod kutom primordijalne simetrale i to je onaj isti pravac kojeg sam nedavno ubicirao s polazištem na marokanskoj atlantskoj obali u poziciji luke Essaouire. Sve eklatantniji numerički suodnos metričkog i stupanjskog mjerenja daje naslutiti da se radi o zakonitosti. Taj dojam pojačava implikacija *zlatnog reza*. Naime, od Ošlja do Stidie mjerimo ga na meridijanu NW ugla *pariskog* pravokutnika proširenog za poziciju Kobuletija, označenog kao geografska dužina holandskog Delfskija u ušću rijeke Ems (mapa K09e, rujan 2014.). Međutim, kuriozitet je da se on poklapa s meridijanom Skikde i Hanibalova prijelaza Alpa Col de Clapier (**6°55'** E – **55.62°** *zlatni rez* kuta 90°), te je udaljen 3' E od meridijana Mont Blanca. U suprotnom smjeru, možda se to moglo dogoditi „slučajno“, ali spram dobrog poznavanja djelovanja matrica, nema sumnje, to naprosto nije moguće – *zlatni rez* je iz smjera Stidie u križanju sa **primordijalnom simetralom** kružnice Ošlja koja iz točke E njene horizontalne osi vodi u točku W primordijalne kružnice. Ništa ovdje nije slučajno! Čak ni to da je *zlatni rez* u samoj Stidiji između Essaouire i južne duže stranice „malog“ *trojanskog* pravokutnika od ugla Cirenaica do ugla Zaragoze s polovicom u *Utici* na koju utječe ortogona iz Ljube.

Usputno, nailazim na neobično čudne koincidencije: paralela Qaanaaq (Tula) na Grenlandu, u zoni trenutnoga sjevernog geomagnetskog pola, prolazi na 77°28' N (69°14' W). Godine 2003. sjeverni magnetski pol je bio kod 78° N i 104° W. Točku G6 zatvaraju kutovi 78°/102°. Dakle, ako je matematička zakonitost s jedne strane „barikade“ (78°), a koincidencija s druge strane, što je treće? Ili, ako je Konferencija planirana, što je s rođenjem sina mi **105** godina poslije (1. 10.)? Je li riječ o interakcijskoj djelotvornosti matrice u prepoznavanju simbolike – osobno u drugom u osobi?

Vremenska razlika između Londona i Washingtona je 5 sati. To znači da na svaki sat od 77° W otpada 15.4° ili 15°24' W. Četverostruki umnožak *zlatnog reza* na 15.4° daje **105.544430°**. A 15°24' W je meridijan luke Las Palmas. Dvostruka vrijednost, 30°48' W (30.8°), dopire do jednog od dvaju krajnje zapadnih otoka Azora, Corvo. Trostrukoj vrijednosti, 46°12' W (46.2°), indikator su južni rtovi Grenlanda, praktično njegova najjužnija točka. Četverostruka je već Nova Scotia, 61°36' W (61.6°). S druge strane, $15.4^\circ \times 0.618 = 9.5172$ a njegov *zlatni rez* je pak **5.881**. Vidjet ćemo začas zašto je ovaj broj *zlatan*!

Zašto tvrdim da je aktualni početni meridijan tu od „postanka“? Upravo smo bliže odgovoru!

Geometrijski dokazi ispravnosti teze:

Ciljna meta središnji pogodak bilježi sa 10 bodova. Ovaj rad je, kao i sve dosad, da bi bio baš deseti od serijala, nastao slijedom trenutaka na koje nisam mogao utjecati. Jednostavno, nešto ti kaže, izmjeri to... i onda kreneš računati. Tako sam došao do ključnih završnih zakonitosti:

1. Udaljenost od točke Stidia, gdje nulti meridijan presijeca crtu obale, do Majke **Pleione**, jednaka je udaljenosti od Stidie do paralele horizontalne osi kružnice matrice u središtu *Bolbe* (6,35 cm) Tek sada je do kraja jasno zašto njezina paralela prolazi kroz Manhattan i Wall Street (40°44' N). Meridijan Pleione prolazi na 5°42' W, Jebel Musa, afrički *pilon* Herkulovih vrata je na 5°24' W (35°54' N – 3' S od paralele Aqre).
2. Meridijan radijusa na zapadu je pozicija legendarnog starog grada **Lixusa** (35°12'00" N 6°06'40" W) na atlantskoj obali Maroka, po antičkim piscima, **Vrta Hesperida**, „čuvara zlatnih jabuka“, stoga i Herkulesovog svetišta, gdje je Herkules sakupio *zlatne jabuke*, drevnijeg od onog u Cadizu, na kontra strani španjolske obale. Upravo smo otkrili tajnu *trojanske* eponimske matrice izvedene u *zlatnom rezu*. Međutim, *Hesperide* su nazvane i Atlantidama po ocu Atlasu. Paralela *Lixusa*¹⁰ polovica je udaljenosti između pozicije Atlasa (35°01' N) i paralele 35°24' N (Ferro + Ošlje E; Sidon E). Na tuniskoj istočnoj okomitoj obali to je pozicija rta Kaboudia, njena najistočnija točka; Kretu dijeli na dvije uzdužne simetrične polovice prolazeći vrhom svete planine Ida sa svojom špiljom „cave of the Goddess“; na Cipru prolazi Nikozijom; na sirijskoj obali na toj je paraleli luka Baniyas, fenički značajan *seaport* (*Leucas, Balanaea i Balanea*). Kako s njim završava niz, a nalazi se na 35°56'25" E, zar nije fenomenalno da je to praktično i geografska širina i geografska dužina polazišta *Kadmove osi* ili svete planine Aqra!?
Dakle, na samom smo vrelu, mitološki i geografski, preko *Lixusa* povezani su Otac i Majka. Grad je bio prvo naselje Kanaanita u plovu marokanskom obalom (12. st. pr. Kr.), poslije kontrolirano izravno od Kartage. Meridijan suprotan *Lixusu*, 6°07' E, je pod kontrolom grada i otočja Hyeres na krajnjem jugu tuniskog poluotoka (rt Esterel).
3. I sad ćemo vidjeti zbog čega je *Lixus – Garden of the Hesperides*, čuvar zlatnih jabuka: iz *Lixusa* vučemo pravac paralelan sa zapadnim krakom *beirutsko-zadarske* trajektorije (27.81°). Primordijalnu kružnicu siječe minuciozno na pola udaljenosti između Sterope i Taygete u mjestu koje ćemo nominirati kao **točku „L“**, na 29°54'57" E, što je meridijan Aleksandrije. Sada iz središta primordijalne kružnice *Bolbe* u točki „L“ također mjerimo kut 27.81°, *zlatni rez* kuta 45°. Međutim, iz smjera *Lixusa* pravac će proći sjecištem *Kadmove osi* (27.81°) i perfektne ortogonale *zlatnog reza* na stranicu *pariskog* pravokutnika Toledo – Kharga oaza (ortogonalna Kobuleti) ucrtane već na mapi K09e. Sjecište sam locirao kao lokalitet **Asseria** u Ravnim kotarima (44°02' N 15°38' E, 1° W od Sinja).
4. Sve to nas vodi u stanje nove nevjerice shvaćajući da točku „L“ jednakih gabarita imamo kod primordijalne simetrale u njenom *vršištu* (od točke E primordijalne kružnice) te u *polazištu* (od točke W kružnice). Što znači da nedostaje četvrta spram točke S kružnice, a to je onda pravac od točke „L“ do središta *Bolbe* koji se dijagonalno pod kutom 27.81° nastavlja dalje dok ne prođe kroz kružnicu, na 31°07' N (početak egipatske nove godine) i 17°09' E. Zašto pak nevjerica? U prethodnom članku (8) ubicirao sam točke Q6 i G6 i ne znajući tada što će one sve donijeti, no sad vidimo da baš taj dijagonalni nastavak pravca, točka „L“ – *Bolbe*, prolazi perfektno precizno točkom **G6**. Istodobno, meridijan 17°09' E prolazi središtem kružnice Zaljeva Taranta te krajnjom istočnom točkom obale „potplata čizme“, o čemu sam pisao u

¹⁰ „Grad sunca“, smješten je na strateškoj poziciji ušća rijeke Luokkos i luke aktualnog Larachea.

prošlom radu (9). Riječ je o geografskoj dužini rta Capocolonne, na kojemu nalazimo mjesto Santo Spirito te hram *Hera Lacinia*. Na našoj je obali to mjesto Igrane, sa replikom zvonika Sv. Duje u Splitu koji je po predaji morao biti viši od splitskog pa je podignut na samoj magistralnoj cesti. Paralela prolazi najistočnijom točkom Zaljeva Sidra u mjestu Sultan, a na zapadnoj obali As Sultan.

5. Genijalnost projekcije očituje se u činjenici da pravac kojim povežemo *Lixus* i *polazište* primordijalne simetrale, dakle, dvije obalne pozicije, marokansku atlantsku i tunisku sredozemnu, konačno završava u polazištu *Kadmova osi* – sveta planina Aqra.¹¹
6. Idemo dalje sa *zlatnim jabukama*: ako je nulti meridijan točka **zlatnog reza**, a na zapadu meridijan Pleione determinira kraću od omjera dužina, veća dužina na istoku limitirana je meridijanom **9°0' E**. Evo i njega – *Nonus* ili *Sinon*, *Nora* ili *Aron*, aktualna **Pula!**
7. Na mapi mjerila 1 : 7 500 000, dužina od Pleione do 9°0' E iznosi 15 cm, a *zlatni rez* je, odnosno nulti meridijan, na dužini **9,27** cm.¹² Brilljantno!
8. U suprotnom smjeru *zlatni rez* je na **5°42' E** budući je geografska dužina Pleione 5°42' W, a Atlasa 5°31' W. Na 5°44' E stoji oronimska oznaka gorskog lanca Saint-Baume od koje je još 2' W udaljena kapela **Saint-Pilon** (*Saint-Pieloun* ili Sveti vrh), zanimljivih koordinata, 5°45'54" E.
9. Dužina Stidia – Pleione je radijus kružnice koji po nultom meridijanu približno doseže paralelu točke T' četvorine što je, suprotno paraleli Troyesa, s polovicom na geografskoj širini Troje. Na marokanskoj atlantskoj obali je to paralela rta Rhir (Ghir) nad Agadirom (30°37' 45" N), polovica udaljenosti između paralela II. i III. katarakte N/E. Radijus je također dužina od Ošlja do paralele središta Svastike (Maja – Merope).

Ostatci *Lixusa*

Kao da je sve dosad prijedeno bilo neko putovanje svemirom u kojemu ne smije biti grješke, a ni sumnje u stanje broda izvedeno iz tehnologije putovanja. **Definicija**: izborom alžirske točke obale, Stidia, radijus od nje do **Majke Pleione** automatizmom regulira i poziciju *Bolbe* odnosno središte primordijalne kružnice. Zato držim, **implementacija te zvijezde** u lancu Sierra Morena (Crna planina), poput Elektre na svojoj poziciji krajnjeg istoka Sredozemnog mora, **odredila je i sudbinu nultog meridijana po Greenwichu**. Moralo je biti nešto kardinalnije i od Velike piramide. Kad se tomu pridoda i utjecaj paralele Troje na španjolskoj obali, dojam je neoboriv. Pustimo moć Londona, i Troja je nekoć bila moćna! Sve skupa jako naliči na „bezidejnost“ lica, a prožetost zemaljske geomorfološke strukture. Ili kakvu vezu

¹¹ Točke 4. i 5. – dopunjeno 10. 7.

¹² Radi analogije, dužina pak 15,5 cm daje *zlatni rez* na 9,579 cm. Također, zašto baš grad Gibraltar pod engleskom upravom bilježi broj stanovnika od **27.900?**

bestjelesnosti matrice i tjelesnog kod čovjeka – **biogenetski sindrom matrice**, proturječnost oku nevidljivog i osjetilno irealnog (ono što je nevidljivo ne mora osjetilno biti i irealno).

10. Udaljenost od točke Stidia, do Oca **Atlasa**, jednaka je udaljenosti od Stidie do mjesta na dijagonali *pariskog* pravokutnika od točke „P“ do Toleda, gdje njom prolazi nulti meridijan. A već na prvoj konstruiranoj mapi *trojanske* eponimske matrice iz 2012. (kad još nisam bio otkrio matricu Plejada) imamo na nultom meridijanu križanje donje duže stranice *pariskog* pravokutnika od Toleda do Muta sa zapadnim krakom *beirutsko-zadarske* trajektorije koja stoji pod kutom primordijalne simetrale 27.81° . Sad, nakon sedam godina, spoznajem da je to zapravo središte kružnice s radijusom u poziciji Stidia i netom ubicirane točke dijagonale. Znači, imamo novu kružnicu radijusa na pola dužine udaljenosti Stidia – Atlas. Talijani bi to preveli – *Mama mia!*
11. Ako je nulti meridijan točka **zlatnog reza**, a na zapadu meridijan Atlasa determinira kraću od omjera dužina, veća dužina na istoku limitirana je meridijanom **$8^\circ 48'$** E ('884. Konferencija). Stijena **Pria Pula**, najsjevernija točka Ligurskog mora na zapadu Genove, je na **$8^\circ 48' 8.8''$** E ($44^\circ 25'$ N ili 44.4167°).¹³ Na Sardiniji to je ponovno rt Malfatano. Na obali Tunisa meridijan prolazi zavalom 2' W udaljene punske Tabarke, koja je pak točno 3° S od paralele Troje ($36^\circ 57'$ N). Uostalom, ako godinu 1884. prevedemo na $18^\circ 84'$ E, što daje $19^\circ 24'$ E, taj meridijan proći će Zaljevom Sidra u mjestu prolaska zamjenske paralele III. katarakte $30^\circ 20'$ (N/E), na Etalonu VI. katarakte. Tako sustav funkcionira!
12. Na mapi mjerila 1 : 7 500 000, dužina od Atlasa do $8^\circ 48'$ E iznosi **14,562** cm, a **zlatni rez** je sada, odnosno nulti meridijan, na dužini **9,0** cm.¹⁴

Još briljantnije! Eto, zašto smo na onakav način razmatrali paralelu Capitol Hilla i stupnjeve 38.888888888888886° te 24.03333333333° . Je li to možda onih 24.0° ?

13. Tri radijusa čine **trolist**.¹⁵

Stidia – Pleione, **6,35** cm,
Stidia – Atlas – 5,7 cm,
Stidia – El Grao – 5.4 cm.

Što smo dobili?

$6,35 - 5,4 = \mathbf{0,95}$ cm
 $0,95 \text{ cm} \times 0.618 = \mathbf{0,5871}$ (evo ga, **5.881**)
 $5,7 + 0,5871 = \mathbf{6,2871}$

Dakle, tri kardinalna radijusa u **zlatnom rezu**, decimalno, broja **28.7** (**zlatni rez** meridijan Ošlje) te, permutirano, **primordijalne simetrale 27.81!** Majka i Romantika! Još jednom u izvornoj implementaciji koja definitivno razrješava enigmu nultog meridijana.

14. Još neka zapažanja:

¹³ Genova je po paraleli poravnata s točkom „T“ *trojanske* matrice u visini zaljeva Luka Košljun i samog mjesta Košljun ($44^\circ 24'$ N $15^\circ 06'$ E).

¹⁴ Radi analogije, dužina 15,5 cm daje **zlatni rez** na 9,579 cm.

¹⁵ Sve mjereno ručno pa može biti decimalnih odstupanja, poglavito spram mjerila mape.

- Udaljenost od horizontalne osi primordijalne kružnice (*Bolbe*) do **Pleione** jednaka je udaljenosti od osi do španjolske sjeverne obale precizno u samoj luci Gijona (43°33' N).
- Udaljenost od iste horizontalne osi do **Atlasa** na sjeveru doseže paralelu 46°03' N što je geografska širina najistočnije točke Biskajskog zaljeva u sjecištu s drugim kardinalnim pravcima matrične komunikacije te, znamo od ranije, precizno 2° S od izvora Dunava i Sireta. Iberijski poluotok izvrsnošću projekcije prekriven je savršeno mrežom „u režiji“ *trojanske* eponimske matrice. Dovoljno je samo pogledati kružnice i što one proizvode spram loksodrome. Razumjeti sustav i ne znati odakle dolazi i na čemu počiva, nije isto.

15. **Sustav kružnica** pokazao se jedinstvenim u primijenjenoj metodi. Njegov razvoj je dat početnim *inputima* koji se više ne mogu mijenjati. Zbog toga simultane situacije imamo na *pariskoj* kružnici sa središtem na afričkoj obali, isto je bilo s kružnicom Troyesa, isto je s kružnicom Troje, pa i Atene, koju dosad nismo ni spominjali, a tako „gordo zvuči“.

Službeno, u 21. stoljeću, još uvijek se ovako laički i obrazovno komunicira fenička kolonizacija i europski, poglavito jadranski ilirski prostor. Je li vrijeme za promjenu paradigme! Najveći od feničkih prinčeva, Kadmo, sin **tirskog** kralja Agenora i kraljice Telefase, u ranom mitu odlazi u Ilirik. Herodot (484.-425. pr. Kr.) drži da je Kadmo živio oko 1600 godina prije njega ili oko 2000. pr. Kr. Ako nešto ovdje jest „oprano“ onda je to ilirski prostor. Netko dobronamjeran je kazao za *Kadmovu os* „kako ju vidi na vrhu stoljeća“. A mi sad na njoj vidimo grad koji postoji kao *zlatna jabuka* daleko prije Rima (koji preuzima i nastavlja feničko-punsku infrastrukturu), a u izravnoj je vezi sa *Lixusom*, po svemu, prvim gradom podignutim u južnoj plovidbi od vrata Gibraltara.

Feničke trgovačke rute, 1200.-539. pr. Kr.

Prapovijesna liburnska **Asseria**! Zar bi se tek slučajem našla na mjestu kojeg tako rafinirano probire sustavnost feničkih plovidbi Mediteranom premda pisanih tragova u Jadranu nema, ili tko zna? Dolazi li ime od Ašera, plemena čiji se teritorij prostirao od feničkog *Dora* (Tanturah) do Sidona uključujući i brdo Karmel. Nije li to poslije polazište *tratsko-nazaretskog* kraka trajektorije *Karte Leopardi*? To znači, od 32°37' N do 33°33'38" N (na 34°33'36" N je Palmira). Kompozicijske koordinate ukazuju na permutiranost ±1. Kadmov Tyr je između (33°16' N), pa ne čudi da se sa Sidonom pojavljuje u ugaritskom epu. A baš iz ugaritskih tekstova dolazi božica majka Ašer (Ašratu, Aserdu, Asertu), spomenuta kao Atirat – Gospa mora, u Bibliji pak kao *kraljica neba*. Dugo nakon zauzimanja područja na kojem su

živjeli Kanaanci bila je štovana među Izraelcima. A zar nije ugaritsko područje (Latakija) polazište simetrale Ošlja, paralelne s *Kadmovom osi*, a vodi u alpski vrh Jungfrau?

Veze Ašera s Kanaancima daljnja su potvrda primjenjivosti matričnih vrijednosti na svekoliki mediteranski prostor jer nas upravo matrica tjera na logičku studioznost. Gad (Gades – Cadiz) i Ašer braća su po majci, a „gad“ je bio i pridjev koji se nadodavao božanstvima, te je označavao sreću. To podsjeća na asirskog boga Ašura, čije ime znači „bogat“, „prosperitetan“, pa se može izravno dovesti u vezu s plemenom Ašer. Istodobno, Ašur je prvobitna prijestolnica Asirije, uz rijeku Tigris leži na $35^{\circ}27'24''$ N (Jiyeh, fen. *Porphyreon*; Rt Beirut – E) i $43^{\circ}15'45''$ E (Zlatni rat, Bol na Braču – N). Križanje produžetka *Kadmove osi* i stranice Kharga oaza – Kobuleti dešava se na signifikantnih $35^{\circ}24'$ N i $37^{\circ}24'$ E. Danas je to paralela Airport Latakia, na $35^{\circ}57'$ E ili meridijanu Aqre. Tomu mogu dodati i Nogićevo zapažanje kako je udaljenost od Aqre do Troyesa jednaka udaljenosti od Aqre do nultog meridijana. Naprosto, sve je zavezano u svežanj.

Jedno je neupitno sasvim sigurno – *Asseria* ima daleko dublje korijene od rimskih. Liburni su suvremenici italskih Etruščana i levantskih Feničana, pa su na hrvatskom tlu jasno potvrđena i opisana etnogrupa, koja se tu navodi već od 9. st. pr. Kr. Nećemo ulaziti još dublje, no već u brončano doba imamo potvrđene dvije *zlatne jabuke* temelja matrice – **Ljuba** i **Asseria**, točke *zlatnog reza* na *Kadmovoj osi*: prvu, između Parisa i Aqre, drugu, između Toleda i Kharga oaze. Uključujući Ošlje, obje pozicije kontroliraju gradovi feničke provenijencije i to sustavno: *Utica* – Ljuba // *Lixus* – *Asseria* // Essaouira – Ošlje. Netko je mogao tako precizno gađati točke konstrukcije na udaljenosti od više tisuća kilometara (*Lixus* – Sterope / Taygeta = Maroko – Rusija). U čestom pranju, košulje jarkih boja jako izblijede. Čini se, najviše je stradala Ilirija! S druge strane, da se sve ovo dogodi... ali, točka G6!? Izravna notifikacija strateške pozicije Ošlja u kontekstu dubokih prapovijesnih zbivanja!

Rasprava

U astrofizici je poznat slučaj Cecilie Helene Payne, koja je u svojoj doktorskoj disertaciji 1925. tvrdila da su zvijezde sastavljene primarno od hidrogena i helija, spram klasičnog mišljenja da to čine metali poput željeza. Njenu je tezu revidirao Henry Norris Russell, tada utjecajni član astrofizičke znanstvene zajednice, tvrdeći da Payne polazi od krive pretpostavke. Četiri godine nakon što joj je odbio i vratio disertaciju, prihvatio je njeno mišljenje i pošteno priznao otkriće. Njena je poruka glasila: „Ako ste u nju sigurni, pružite otpor, ne odustajte od svoje ideje!“

Od prvog dana otkrića matrice vodi me ta njena jasna vizija – kako bi trebao izgledati svijet. U istoj emisiji, u kojoj američki astrofizičar odaje počast Payneovoj, Cannonovoj, Flemingovoj i Antoniji Maury, kaže kako će zvijezda Orion prsnuti, a Plejade će se raspršiti i nestati za oko stotinjak milijuna godina.

Možemo li s ljudske razine prosječnog trajanja života gledati tako na problem? Ne, tako nikada nigdje ne bismo stigli. Mi nismo tu da planiramo budućnost unaprijed 100 milijuna godina, ali slijedećeg Trojanskog rata neće biti!

Znanstvene dogme nagomilane po knjižnicama, sveučilišnim ustanovama i državnim resorima objektivna su kočnica napretka i razvoja zdravih ideja. Uz otkriće matrice Plejada, metodologija koju sam razradio i primijenio modelom *trojanske* eponimske matrice, jedan je

od takvih, po mnogima, epohalnih pronalazaka. Osobita sastavnica je i njen implementacijski karakter. Svi aspekti analize ispisani na nekoliko tisuća stranica to potvrđuju. Pače, naglašavaju sam karakter problema – zastarjelost humanističke znanstvene doktrine, time i neuporabljivost u suvremenim uvjetima istraživanja. Drugi njegov aspekt je slobodna misao opterećena prošlošću ljudskog subjektivizma kojeg prirodna sveprisutnost ne razumije. Na tom postulatu, ako je nešto dobro – dobro je za svih, ne samo za određenu grupu.

To bi bio lagani uvod u proširenu disertaciju koja je jednom već obranjena i priznata, ali u to „mračno“ doba i osakaćena za njezin najbolji dio. Istim principom kako je uvaženi H. N. Russell svojeručno ispisao preduvjet za njezinu obranu, a Payneova to odbacila. I sad zamislimo ovakvu situaciju: na kraju je otkriće Payneove i priznato, ali mogao je netko kazati – da, Vi ste u pravu, miss. Payne, ali donesite nam dokaze da ste bili gore, to izmjerili u zvijezdama! Tako otprilike funkcionira naša znanost u kojoj mentor ima tu moć da kaže i doslovno napiše: „Kolega, priznat ću samo ono što vidim golim okom.“ Da, ja sam se s time suočio, proživio to, i danas su rezultati tu, pred javnošću, pa neka svatko sudi. Mi uvijek mislimo da će nam Bog zamjeriti ako kažemo istinu, a ne pitamo se hoće li nam oprostiti što smo ju skrili. A taj naš „Bog“ upravo tako i radi. Duša ostaje „ranjena“ priznali mi, ili ne, otkriće! S druge strane, naravno da treba uobičajeno poštivati standarde i uzance procedure. Ali je onda pošteno i priznati: oprostite, ja o tomu puno ili ništa ne znam! I s time sam se suočio, i preživio.

Prošao sam kroz hipotezu, pa sudove, ostaje nam zaključak. Po Schicku i Vaughinu zadovoljili smo sve segmente odmjerenja: mogućnost provjere, jednostavnost (otklon većeg broja manje vjerojatnih mogućnosti), vidokrug (očitu povezanost hipoteze s više različitih pojava), plodnost (vjerojatnost da će hipoteza pomoći objasniti neke druge fenomene u budućnosti), te stupanj podudaranja s postojećim, prepoznatim, sustavom znanja – konzervativizam.

Nepobitno su utvrđeni sljedeći čimbenici organizacije života ljudske zajednice na zemlji:

- topografska sustavnost unutar konglomerata prastare kulture i civilizacije, što znači da je riječ o matrici dubokog predantičkog korijena
- implementiranost u realni prostor kao izravna veza zrcalnog odraza neba na zemlju
- neslučajnost kao odbačena metoda uzorka
- sveobuhvatnost prostora, što znači jedinstvo komunikacije i na velikim udaljenostima.

RÉSUMÉ

Može zbunjivati činjenica da smo razotkrili karakter odabira nultog meridijana po Greenwichu umjesto po Velikoj piramidi. Može zbunjivati s njim i veza Washingtona, međutim, nepobitno je implementacija u europski i sredozemni prostor te prijenos na američki kontinent uvjetovana astrognoksijski preslikom geometrijske matrice Plejada i pozicijama njenih zvijezda. Centralno je stoga pitanje na koje disertacija ne može odgovoriti, već to mora uraditi netko drugi:

- **da li sustav, kako ga uspostavlja matrica Plejada i trojanska eponimska matrica, ulazi u primjenu iz poznavanja i razvoja elementarnih načela matematike, i posebno geometrije, ili iz poznavanja svoga stvarnog vrela u nebeskoj slici**

klastera Plejada. Odnosno, ako netko posjeduje potonje dokaze, neka pokaže dokumente, s faktografijom na sunce. U suprotnom, bilo bi primjereno *raselovski* priznati kako je riječ o znanstvenom otkriću. I onda će nam i Bog oprostiti!

Kako god, svaka čast, Englezi, bravo! Vjerojatno bi sad i Charles Piazzi Smith bio zadovoljniji.

*Stvaranje čovjeka, Sikstinska kapela, Michelangelo*¹⁶

Redakcija: 9. 7. 2019.¹⁷

¹⁶ Rad u Sikstinskoj kapeli djelo je Michelangela. Naručitelj je 1508. papa Julije II. oslikan na *Karti Leopardi*.

¹⁷ Između ostalog, i na 18. obljetnicu kad je jedini Hrvat, Goran Ivanišević, pobijedio na Wimbledonu, također kao jedini tenisač u povijesti koji je pobijedio na Wimbledonu s pozivnicom, kao i tenisač s najnižim plasmanom u vrijeme pobjede (125.), da bi skočio na 16. mjesto. Pobjedu je ostvario u **5.** setu rezultatom **9 : 7**. Slučajno! Samo mjesto Wimbledon nalazi se na 51°39' N i **0°13' W**. Na tom je meridijanu na španjolskoj obali luka drevnog **Sagunta**. Za punskog doba, grad je bio poznat kao *Arse*. Do 219. pr. Kr. *Saguntum* je bio veliki i trgovački grad, koji je stajao na strani lokalnih kolonista i Rima protiv Kartage, što će utjecati na prvu **Hanibalovu** opsadu grada, te izazvati Drugi punski rat, jedan od najznačajnijih antičkih ratova. Opet slučajno, u tijeku je Wimbledon. Prva godina **1877.** – **7 godina prije Konferencije!**